27/02/2020

Лица са литија: Крстина са својом породицом у молитвеном ходу за одбрану Светиња



Црна Гора је, више од два мјесеца, у знаку литијског подвига за одбрану Светиња, вјере православне и људског достојанства. Слике које стижу са ових великих народних сабора, заиста, изазивају дивљење и поштовање. У молитвама за спас свете Цркве учествује и по неколико генерација, а сви они обједињени су у жељи да својим молитвеним ходовима, обране Светињу – светињу свог дома, своје породице, свог језика, достојанства, светињу своје вјере, свог храма, славе, крсног имена, светињу живота једнако као и светињу гробова својих предака.



Међу тим јаким, упечатљивим сценама и сликама највише емоција изазивају портрети дјеце, који у ријекама људских ликова, плијене радошћу и топлином искрених погледа.

Такав је и лик малене Кристине Раковић, која није само лијепо и бистрооко дијете, какви четворогодишњаци умију да буду, већ је, за своје године, веома упорна, а кад је потребно, озбиљна и прави мали борац.



Кристина је, иако има, тек, нешто више четири године, учесник литије која, у дужини од 15 километара, иде од храма Светог пророка Илије у Лубницама до манастира Ђурђеви Ступови. Овај мали ходочасник, препјешачио је, већ, трећи пут, исту литију што је и за одраслу особу подвиг вриједан пажње. Уз њу је икона Светог Николе, који је крсна слава њене породице.



Кристинина старија сестра Милена има 11 година и, такође, је дијете литија. Она је, до сада, три пута, учествовала у крсном ходу за одбрану Светиња, од храма Светог Никола у Главацама до манастира Ђурђеви Ступови, чија је дужина око 18 километара.



Цијела породица Раковић, отац Миленко, мајка Дијана са другим двијема ћеркама Јованом (9 година) и најмлађом Мартом, од 4 мјесеца, редовно учествују у литијама, које у честитом и поноситом васојевићком крају, иду од Горњих Села до Ђурђевих Ступова. Горња Села, иначе, чини неколико заселака: Главаце, Курикуће, Лубнице, Прањевац. Раковићи, иако живе у Беранама, јако су везани за свој крај и његове светиње. Своју љубав и привржености потврђују молитвеним ходом који креће, управо, од Горњих Села, јер, на тај начин, желе да молитвено повежу двије велике светиње: храм Светог Николе у Главацама и стожер наше Епархије, древни манастир Ђурђеве Ступове.



Малена Кристина је само једно од лица наших литија. Упорна је, одлучна и веома озбиљна док корача. Код ње нема мјеста за одмор, нема размажености. Хода дјечјим маленим кораком, али не одустаје, корак по корак, истрајно ка њеном циљу. Она не зна још, увијек, шта су литије, али осјећа да је нешто озбиљно и свето у питању. Зато не одустаје и умије „страшно“ да се наљути ако јој неко у шали каже да ће јој забранити да иде у литију. Радосна је, пјева пјесме, химне ових наших литија.





Кристина, заједно са осталом дјецом, која учествују на највећем и најзначајнијем часу вјеронауке у молебанима и литијама широм Црне Горе, потврђује стихове Љубивоја Ршумовића, који парафразирани сада звуче овако:

Светиње се бране љепотом и чашћу и знањем,
светиње се бране светим животом и лијепим васпитањем.

Не дамо светиње!
eparhija.me